

Gehoord op de beurs

Een beursbezoek is altijd leuk omdat je er meestal mooi kunt zoeken naar poststukken of ontbrekende zegels. Maar het is, althans voor mij, ook leuk om opmerkingen van andere verzamelaars te horen.

Nu kun je niet alles onthouden, maar een tweetal zijn me bijgebleven.

Zo stond ik, al een tijdje geleden, aan de bar voor een bekertje "beurskoffie".

Er kwam een verzamelaar naast me staan. Hij had een oud sigarenblikje in Zijn hand. Hij opende het blikje, waar wat postzegels in lagen en verschoof voorzichtig met een vingertop wat zegels heen en weer om ze te bekijken. 'Fantastisch', zei hij. Nieuwsgierig, wat zo fantastisch was keek ik hem aan.

'Ja' zei hij, 'ik heb ruim twee uur heerlijk in een paar boeken zitten snuffelen, Leuke zegels gevonden en ik hoefde maar iets meer dan vijf euro te betalen. Zo iets maak je toch nergens anders mee!'

Een andere keer, ook al even geleden zat ik weer aan de koffie. Ditmaal aan een tafeltje.

Tegenover mij nam een verzamelaar plaats. Hij had een niet al te dik stokboek in zijn hand en bekeek enkele bladzijden. Met een blij gezicht keek hij mij aan en zei 'Hier kan ik weer weken mee vooruit.

En ik weet ook al wat mijn vrouw zegt als ik thuis kom. Dan zegt ze, Hendrik wat moet ik toch met al die boeken als jij er later niet meer bent. Dan geef ik geen antwoord, maar ik denk dan, dat kan mij geen barst schelen, Ik heb mijn lol er van gehad.'

Roel van Elslou